

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji z dnia 6 grudnia 2011 r. nr K (2011) 8831 wersja ostateczna, nr C (2011) 8825 wersja ostateczna, nr C (2011) 8828 wersja ostateczna oraz nr K (2011) 8810 wersja ostateczna, dotyczących wniosków o zwrot ceł antydumpingowych zapłaconych z tytułu przywozu pewnych sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz, gdyby Sąd stwierdził nieważność owych decyzji, utrzymanie w mocy ich skutków do chwili, w której Komisja przyjmie środki konieczne dla celów wykonania wyroku Sądu.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji K (2011) 8831 wersja ostateczna, C (2011) 8825 wersja ostateczna, C (2011) 8828 wersja ostateczna i K (2011) 8810 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. dotyczących wniosków o zwrot ceł antydumpingowych zapłaconych w związku z przywozem pewnych sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim nie udzielono w nich na rzecz Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederlands BV, Einhell France SAS oraz Hans Einhell Österreich GmbH zwrotu nienależnie zapłaconych ceł antydumpingowych poza wskazanymi w nich kwotami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 18 listopada 2015 r. – Nu Air Polska/Komisja

(Sprawa T-75/12) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz sprzężarek pochodzących z Chin — Częściowa odmowa zwrotu zapłaconych ceł antydumpingowych — Określenie ceny eksportowej — Odliczenie ceł antydumpingowych — Dostosowanie w czasie skutków stwierdzenia nieważności)

(2016/C 048/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nu Air Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: R. MacLean, solicitor oraz A. Bochon, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Stobiecka-Kuik, K. Talabér-Ritz i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności w części decyzji Komisji C (2011) 8826 wersja ostateczna, C (2011) 8803 wersja ostateczna i C (2011) 8801 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. dotyczących wniosków o zwrot ceł antydumpingowych zapłaconych w związku z przywozem sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz, gdyby Sąd stwierdził nieważność owych decyzji, utrzymanie w mocy skutków tych decyzji do chwili, w której Komisja przyjmie środki konieczne dla celów wykonania wyroku Sądu

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji C (2011) 8826 wersja ostateczna, C (2011) 8803 wersja ostateczna i C (2011) 8801 wersja ostateczna z dnia 6 grudnia 2011 r. dotyczących wniosków o zwrot ceł antydumpingowych zapłaconych w związku z przywozem sprzężarek pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w zakresie, w jakim nie przyznaje on na rzecz Nu Air Polska sp. z o.o. zwrotu nienależnie zapłaconych ceł antydumpingowych poza wskazanymi w nim kwotami.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 118 z 21.4.2012.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2015 r. – VTZ i in./Rada

(Sprawa T-108/13) (¹)

(Dumping — Przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących z Rosji — Ostateczne cło antydumpingowe — Produkt objęty postępowaniem)

(2016/C 048/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Volžskij trubnyi zavod OAO (VTZ OAO) (Wołżski, Rosja); Taganrogskij metallurgičeskij zavod OAO (Tagmet OAO) (Taganrog, Rosja); Sinarskij trubnyj zavod OAO (SinTZ OAO) (Kamieńsk Uralski, Rosja); Severskij trubnyj zavod OAO (STZ OAO) (Polewskoj, Rosja) (przedstawiciele: J.F. Bellis, F. Di Gianni i G. Coppo, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez G. Berrischa, adwokata, i B. Byrne, solicitor, następnie przez B. Byrne oraz w końcu przez E. McGovern, barrister)

Interwienienci popierający żądania strony pozwanej: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland, B.R. Killmann i A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy); ArcelorMittal Tubular Products Ostrava a.s. (Ostrava-Kunčice, Republika Czeska); Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn, Niemcy); Dalmine SpA (Dalmine, Włochy); Productos Tubulares, SA (Valle de Trápaga, Hiszpania); Rohrwerk Maxhütte GmbH (Sulzbach-Rosenberg, Niemcy); ArcelorMittal Tubular Products Roman SA (Roman, Rumunia); Silcotub SA (Zalău, Rumunia); Tubos Reunidos Industrial, SL (Amurrio, Hiszpania); V & M Deutschland GmbH (Düsseldorf, Niemcy); V & M France (Boulogne-Billancourt, Francja); Vallourec Mannesmann Oil & Gas France (Aulnoye-Aymeries, Francja) oraz voestalpine Tubular GmbH & Co. KG (Kindberg (Austria) (przedstawiciele: S. Gubel, adwokat oraz B. O'Connor, solicitor)

Przedmiot

Stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1269/2012 z dnia 21 grudnia 2012 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 585/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rur i przewodów bez szwu z żelaza lub ze stali pochodzących m.in. z Rosji w następstwie częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. L 357, s.1).